

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 145 / 20.09.2002 / GB

LEONBERGER (Leonberger)

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 4. 1. 1996

POUŽITÍ: hlídací, společenský a rodinný pes

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.:

Skupina 2	pinčové a knírači, molossoidní plemena, švýcarští salašníčtí psi
Sekce 2.2	molossoidní plemena horského typu
Bez zkoušky z výkonu	

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRnutí: Na přelomu třicátých a čtyřicátých let 19. století zkřížil Heinrich Essig, městský radní v Leonbergu u Stuttgartu, černobílou fenou novofundlandského psa s Barrym, psem z hospicu v klášteře v Grand St. Bernhard. Později byl přimísen ještě pyrenejský horský pes. Výsledkem křížení byli velicí psi s převážně dlouhou, bílou srstí. Essig se pokoušel vyšlechtit psy, kteří by vzhledem připomínali lvy, erbovní zvíře ve znaku města Leonberg. První psi skutečně nazývaní „Leonbergeři“ přišli na svět v roce 1846. Spojovali v sobě výborné vlastnosti plemen, ze kterých byli vyšlechtěni. Nedlouho poté bylo z Leonbergu mnoho těchto psů prodáváno jako symbol statutu majitele. Koncem 19. století byl již v Bádensku-Württembersku leonberger nejoblíbenějším psem sedláků, oceňovány byly zejména jeho ostrážitost při hlídání a také tažná síla. V průběhu obou světových válek ve 20. století značně poklesl počet chovaných leonbergerů. V současnosti je leonberger chován jako výborný rodinný pes, který splňuje všechny požadavky moderního života.

CELKOVÝ VZHLED: Vzhledem k původnímu využití je leonberger velký, robustní a svalnatý, přesto však elegantní pes. Je charakteristický vyváženou stavbou a sebevědomým klidem, také ovšem poměrně živým temperamentem. Zejména psi (samci) jsou mohutní a silní.

DŮLEŽITÉ POMĚRY: výška v kohoutku ku délce těla je v poměru 9:10. Hloubka hrudníku dosahuje téměř poloviny kohoutkové výšky.

POVAHA / TEMPERAMENT: jako rodinný pes je při dnešních životních podmínkách leonberger příjemný společník, kterého lze bez potíží vzít kamkoliv a který je známý svou výjimečně přátelskou povahou vůči dětem. Není ani bázlivý, ani agresivní. Jako společník je příjemný, poslušný a nebojácný ve všech životních situacích. Zásadní požadavky pro vyrovnanou povahu psa jsou:

- Sebejistota a nadhled

- Mírný temperament, hravost
- Snadná ovladatelnost a poddajnost
- Učenlivost a dobrá paměť
- Lhostejnost k hluku

HLAVA: celkově hlubší než širší, spíše protáhlá než hrubá. Poměr délky tlamy k délce mozkovny je přibližně 1:1. Kůže všude těsně přiléhá, bez vrásek.

MOZKOVNA:

Lebka: v profilu a při pohledu zepředu mírně klenutá. V rovnováze k tělu a ke končetinám je silná, ale ne příliš těžká. V týlu není lebka výrazně širší než u očí.

Stop: dobře patrný, ale ne přehnaně vyznačený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: černá

Tlama: poměrně dlouhá, ale ne špičatá. Nosní můstek vyrovnané šířky, nikdy sedlovitý, spíše bývá lehce vyklenutý (římský nos).

Pysky: pevně přiléhající, černé, uzavřené koutky pysků.

Čelisti/Zuby: čelisti jsou silné, s přesným, pravidelným a úplným nůžkovým skusem, takže horní zuby těsně přesahují spodní. Zuby jsou zasazeny kolmo k čelisti, pes má 42 zdravých zubů podle zubního vzorce, povolen je chybějící M3. Klešťový skus je povolen, bez omezení špičáků dolní čelisti.

Líce: pouze mírně vyvinuté.

Oči: od světle hnědé k co nejtmaší hnědé, střední velikosti, oválné, ani zapadlé ani vystouplé. Nejsou ani příliš blízko, ani příliš daleko od sebe. Oční víčka těsně přiléhající, spojivka není viditelná. Oční bělmo (viditelná část sklivce) není začervenalé.

Uši: nasazené vysoko a nepříliš vzadu, svěšené, středně velké, přiléhají těsně k hlavě, masité ušní boltce.

KRK: přechází v lehké, plynulé křivce v kohoutek. Spíše dlouhý než příliš mohutný, bez volné kůže na hrdle nebo laloku.

TRUP:

Kohoutek: vyznačený, zejména u psů (samců).

Hřbet: pevný, široký, rovný.

Bedra: široká, silná, dobře osvalená.

Zád: široká, poměrně dlouhá, mírně zakulacená, plynule přechází k nasazení ocasu, nikdy přestavěná.

Hrudník: široký a hluboký, linie hrudní kosti dosahuje nejméně k loktům. Hrudník není sudovitý, spíše jsou žebra lehce zaoblená.

Břicho: pouze lehce vtažené k bedrům.

OCAS: hustě osrstěný, v klidu nesen rovně svěšený, v pohybu pouze mírně prohnutý. Neměl by být nesen nad prodloužením hřbetní linie.

KONČETINY: velmi silné, zejména u psů (samců).

HRUDNÍ KONČETINY: při pohledu zepředu jsou rovné, paralelní, s nikoliv úzkým postojem.

Ramena/nadloktí: dlouhé, šikmé, vzájemně svíraný úhel není přespříliš tupý, dobře osvalené.

Lokty: držené těsně u těla.

Nadprstí: silné, pevné, při pohledu zepředu rovné, při pohledu ze strany téměř kolmé k zemi.

Přední tlapky: rovné (nevybočující ani dovnitř ani ven), kulaté, pevné, dobře klenuté pevné prsty, černé polštářky.

PÁNEVNÍ KONČETINY: při pohledu zezadu jsou paralelní a nepříliš blízko u sebe postavené. Hlezna a tlapky nevybočují dovnitř ani ven.

Výčnělek pánevní kosti: sešikmený.

Stehna: poměrně dlouhá, šikmá, silně osvalená. Úhel kolene je výrazný.

Hlezno: silné, výrazný úhel mezi bércelem a hlezem.

Zadní tlapky: rovné, poněkud podlouhlé. Klenuté prsty, černé polštářky.

POHYB: Při všech typech pohybu prostorný a rovnoměrný krok, s dobrým předkrokem a dobrým posunem zadních končetin. Při pohledu zepředu a zezadu se při chůzi nebo klusu končetiny pohybují v přímé linii

OSRSTĚNÍ:

SRST: středně měkká až hrubá, poměrně dlouhá, těsně přiléhající, souvisle pokrývá tělo. Obrysy celého těla jsou zřetelné i přes velmi hustou podsadu. Srst je rovná, mírné zvlnění je povoleno. Srst tvoří nápadnou hřívu na krku a hrudi, zejména u psů (samců). Nápadné praporce na předních i zadních končetinách.

BARVA: žlutá připomínající zbarvení lva, červená, červenavě hnědá, také písková (světle žlutá, smetanová) a všechny jejich kombinace, vždy s černou maskou. Černé konce chlupů jsou povoleny, nicméně černá nesmí být převládající barvou.

Světlejší srst na spodní části ocasu, na hřívě a na praporcích obou párů končetin nesmí rušit harmonii převládající barvy. Drobná bílá skvrna nebo pruh na hrudi a bílé chlupy na prstech končetin jsou tolerovány.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku:

Psi od 72 do 80 cm (ideální průměr 76 cm).

Feny od 65 do 75 cm (ideální průměr 70 cm).

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

VYŘAZUJÍCÍ VADY:

- nevyrovnaný temperament (agresivita nebo přílišná plachost).
- závažné anatomické vady („kravský“ postoj hlezen, klenutý „kapří“ hřbet, příliš měkká hřbetní linie, příliš vytočené přední končetiny, nedostatečné zaúhlení v rameni, lokti nebo v kolenním nebo hlezenním kloubu).
- hnědá nosní houba.
- výrazný nedostatek pigmentu na pyscích.
- chybějící zuby (s výjimkou M3). Před- nebo podkus, nebo jiné vady skusu.
- oči bez hnědé barvy.
- vychlípení nebo vchlípení očního víčka.
- do kruhu stočený nebo příliš vysoko zatočený ocas.
- hnědé polštářky tlapek.

- kudrnatá nebo příliš vlnitá srst.
- nevhodná barva (hnědá s hnědou nosní houbou a hnědými polštářky tlapek, černá s pálením, černá, stříbrná, „aguti“, tj. šedá podsada se světlými krycími chlupy).
- zcela chybějící černá maska.
- příliš mnoho bílé barvy (od prstů tlapek k nadprstí), bílá barva na hrudi ve větší oblasti než je velikost dlaně, bílá na jiných místech než je popsáno ve standardu.

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.